

Landskap: *Blekinge*
 Härad: *Medelåkra*
 Socken: *Sillhärads m f*
 Uppteckningsår: *1932*

Upptecknat av: *P G Detterson*
 Adress: *Sillhärads Holmsjö*
 Berättat av: *August Andersson*
 Född år *1845* i *Sillhärads Holmsjö*

Vigsel

Uppteckningen rör sig om vigsel i kyrkan, Bräntgården, och hemmet,

*Wilma vigdes i kyrkan. Det var int ofta kyrkvigsel
 förutom på den då den stora vill så, höghet va gällande,
 ja, ja mena s k, blaskilnate, va gällande, för si då va så
 att då fick int vandra bänna alla aketara be om o på vi
 om i kyrkan, då skall va minst länsmannadämar o deras
 präst, o så va då kyrkstötadämar i deras präst, i så manne
 då va nån redia stammanne som man på län te o på
 sinna döttna o så va vigda i kyrkan, för si då va så
 stora skilnatt på fattigt på den då, så då man en
 int beskriva, för si då va så många stora i mellans
 folk på den tien som vi vet, för si di som va stora
 di veest då mäs, i di sam va i menne stämna, di fick katta*

*Wilma, som vigdes
 i kyrkan.*

say i sitt fack, i arbetare i sin ställning, ja då va bygh-
 bröklapp, ja då va hint i stället som ja säga, män då va
 ett skilnatt på va folk då va utan, män si ja va ma en
 gaur nä ja va på, i då va nä jäns jänsas data sitta
 yfte say, för si jäns jänsa va byghstöt sau dän tia i star-
 bonne va han, i sohnas stoffamp, va han mä, i min fad i
 jäns jänsa va jänsabönsa i gaur vänsa i va mä sau dädösa
 fina bröklappett, i dän fack ja va mä te o bli yttspitt, i då
 va ett byghbröklapp som va hint då, för si hela byghman va
 bläda mä blomma i grönt från gäls te tak, för si då va sau
 ättasamma, sau man han te gaur sau blomma i grönt, i hela
 dän stora gänsen va bläda mä enar sau bane sia, i ve
 var liänk ha di satt tacka granna envarsa från stora dänna
 i ännu fram te hänet, i då sto tvåse raar mä yus, från
 dän ena ännen på hänsan te dän anen, ja då sto ett yus i
 va liänk i hela hänsan, i sau va då sä yus sau ättat i
 fyra sau påhstalen, i i pällana sau väggarna va yus satta,

Byghmans
 bläda.

VÄNDRE TILLFÖRLITLIGT

i då va gästina vant hela hvarman, i öva allt at va då
 toka hända ham i bygn, i lia sau öva pihstolen, i yusen
 va tända fäst än di viddes mitt pän yusa dan, ve hal. pän
 pän ättemäddan, i då syandes granna sinna frau lätitan
 i då va stontt o. hötiollett allt i hap, bava va så levanne
 fin lätända i silke i hvarmans silva i gallbruna pän hvet
 ya, ya man int så bu grant allt va, i så fot vistan va
 öva i di ham ut från hvarman möttes di må brudarop i
 skött i då fotratte hela vägen te di ham hem, för si då
 hvarades i skots frau va stora man för för bi, i nå vi
 ham hem, sau ta vi såe yuppitta bavan i bar in hvar
 i stora salen, i brudiana fick va må, mån si int brä-
 gammen i in gästana hälla, för si bräggammen fick stanna
 i ett annat rum dit gästana födde han, i unne tien
 yäänd bavan say, i sau fick bräggammen själv gan o
 leta upp hvar nå han fick bi am då uti bröllopsmänne.
 ya, ya ska säga då ble ett småganne ätte sin bava då,

På vig från
 kyrkan.

Bruden gömmer
 sig.

i man väntade på i få si nå han ha detta hänn
 för si han skool ta sig sin hänn nyåra is inen fika gälpan
 i leta egmöns husett, i si hon ha gått upp på vinnet
 i tänge på sig anra helias. di liggaste han moss på
 try si, för si han skool si om han va lilla här in nå
 han va bländad lampett i lant, som nå han va reditt
 fint bländad, i bäst som då va såv fram han draas
 måna anna armen, i si dau ble då ett parlett korran för
 den granna bouan han ha vatt i fått va på i alla ville
 dans måna måns han va bländad i den lampen, ya då va
 ett soth skämt söke då i rotett va då, för si di ha toh va
 seda för sig på dan tra, i mån han va bländad så
 skool han upp i spisa i glo ut genom pipa, mån si då
 va när ute först i så te att ina män hang öva, i han sa
 te att då skool va nu för då va bländad öva pipa, i dau
 ble öpppiltana hucha te o löfta öppna i spisen, i då
 såv bouan, allt å så blät i va hatt i denna högtis stann,

MINORE TILLFÖRLITLIGT

 Bruden ser upp
genom skorstenen

i härlem fattas allti uti min hyäntegun, ja si dā dārina
 piftittannett haa ohsa en an stoa betygelse, för si dā va
 meninen att han skool fåu till te o pōa kōan mǎ, i dā
 en betygelse haa dā mǎ say, i dā va att tiden skool allti
 bli igua för hān om skujen va fri för mǎn nā han good
 off yemur pipan, o va dā mottt yoa man att int.
 mǎn ja sha sāya mǎ dā skuytt va āva sau lele bouan
 blādda i yān, boujana to bin omna i dā lele te o in mǎ
 na i ett annatt sam, i dā va en bru dā sam sanhana ham
 mǎ, lau le haa fått pāna sin buastan, mǎ blamm i
 mǎntenbrans i boua i gallhear i allt annatt grant
 sam han haa pau say, ja han sker sam sālau dā di
 leed fram hān te sin brāgom sam sat i vānta pau sin
 lau, omminad i sina puspitta, mǎn lau lele dā liv i
 laha sha ya sāya, nā brāgommen to i motna, mǎ lyche
 ānshau i wälhamethätmin te evi fātraliket mǎ lūnt
 tiv ren hārlem o good hālva, dā harrade man, i spelman stāänd i. —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prinsapismåttide
Russander.

ja sen skool man te dā stora halasboatt sam va fädelte
i stora salen, i dau skool dā brusas i wasichtas, i fāsas i dā
va sau wānna om i mām innan was i en ham te sin
plats i man sa allte, de gamle föst, i sen de nāra dām i sau
te sist de una, ja si alla föst va dā bruspatt i deras fāda
dā va ju alldeles självskeuett, mām sen di anne di fāsade
varanna i skoll jāsa say artia, i jämd say baham dāra,
na i yaa say owādia te o sitta mā i brattapshoatt,
"Marfār yande man sī dā man var inbyuden?"
ja si dā va dām reden pau dām tien, att dā skalle brusas
i fyāshas i visa artihet fō di närvarande i lätta de
gamle i de fānāma to sinna setten föst ve boatt sau
man int fāyaa say mā nān o artihet pau nātt sätt,
ja i bratt sat man menstiens toe timma i hantke mea
fō si dā ham an pau hur god de va te o prata o dra
fram mā gamla saga, i sau skool man ju jāsa tal fō
bruspatt i deras förätrar, i skola i harra, i allt to ti ham veta.

nā di sī haan uytē i dā va avastāhatti shoal man tē o
dansa. i lau tōan dansen off uti bröllopsmans som to en
svān mā haan i ovalāmadi hāan tē sin brögamme i
han to en svān māna i föde hān sen tē sīn faa, i pā
samme gān byō brögammen sin svāmā i mā dā
va dansen luvigda i i folla gān. i alla shoal dan-
sa mā linan sku māna hāra sam va mā pau
bröllopsett. sīn de alldeles kalt pau tē o slita oppen
i sen fram pau natta shoal man tē o dricka haan-
shauten i dā harrades dā nedett i alla de inbyrddra
hāra gich dan ut i lāsade to salloa vaa. i dā
va tē o stapāsta yettett mā, i sen shoal man tē o
dansa svāndans. i dā shoal alla hälla i hāna pā
varan i dansa foatt sī att hāraan flay av haan
mān sī dā gich in, fō sī dā sat noch fast. fō sī haan
lān fallett i rna dā haan dā vatt ett olömlitt yōa, fō
sī dā va en partia otun mā dā fō all deras tē, fō sī dā

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

va sau att om man dansade av hvarna paa bruan, sau
 att dän for te goluet, sau föll all deras rikedom batt mäs
 dän, män si man skool ju te o färdha hu fast bruanan sat
 pina, o dän va dän en väldig fatt i dän dansen, för si
 man veel si hur stabil deras förmögenhet hvar bli mä
 tien, i rika va di, i be allt mer i mer, sau noch va dän
 ett gott mäsän dän han ya dän säga, för si dän rätha än
 i la hos de ättelwand utarva släkten, nä di ha dan
 satt om paa dätta visett sin skool man dicke om ett slag
 dän kallade man för nattskäl, i dän va dän te o hvar
 o poata för brupaat i bruasänan i hur vaatt di
 nysgifta skool bete say paa nattan i paa manen
 i sin fide förälbrann i brupiaona i quspillana för
 ya dän te sin sänhammare i yälpa te o kläa av
 dän, ju dän sin nattjins sam man kallade den sup
 sam bruan paa yän yän rächt sin väsan i brua
 ans man sin dätta, i skuang brällesmans en bit för brupaat,

Brupaat
 Giv sin sänge.

Blekinge
Medeltidsbol
Gårdsböcker m.

3333

nytt. P. O. Petersson
Johansjö 9
1932.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagen efter
börjapset.

TILLFÖRLITLIGT

Principerna givom

o sen sau manen ätte ve attation då parade man brua
parätt i dau byude man däm på dän sk brua yähen,
dä va en bägare gätt bränvin dän de shoold dela som
di veel say emellen, i så väd braaf i brua pandraha
som dän nya svärmara har layatt te, i då shoongt
bröllopsmans nära robia bita fä däm om natteyätt,
i så fick brupar i gupeltar blän sau däm i fälyp
däm in te yästana, som hade staplatt opp sina bröl-
lopsmänhar sau ett bra in i salen, si nu shoold di
ta imat dä, i dä va dya sabbe sha ya säya, fä si dä
va silva, i happa, i teh, som gannades så mäet sau
dän tien, i ya dä va maln i mäsien i annatt mä män
si ya men iort allt fä si ya ä nu fögammel, i då va
ya bara säetan iar, si ya har in tala om mea nu
ya si dä va shäntabana, si dä har ya tala om, si
dä va sau att di ara shoold ye näät, i dä va bara
shäg mä dä, dä va bara smau träsaka di brötat te.

träderna, som va utformade te smia payma i dāna,
 thāshar i trātallhar o smia traypat i qu vet allt de hette
 pau mā segura mā payhrāk i pau i sant, ya ohsan le
 ayōpa te i blansa i i allt va bara shāmtatichula sam
 andammena ga di nygefta i trevlett va dā mā pā
 si brällopp-masser pēh mēt te o taba om o sā va
 di shoal ha att te, pā si han shoal hälla falkett glaa,
 ya si tistälminien ut, si dā va sam sed va pau dān tien
 mā āapata i huanstāna i slänner i brunnar i allt annatt
 grant mā lāhta, blis, i facklar, dā att dā va oppyust i
 va brak meā ān vandett, i smots yon dā i handatals mā
 shitt i dā varade te fam pau menatt, ya dā va ett
 redett hārshbrällopp dā, ya dā stōta sam ha vatt i hela
 sächna pā si dā va meā ān sēti pāsana mā te
 hārhan, i liaväl en hel kapa hemma i brölloppgāan,
 ya si dā va stratt i pōnāmt folk dā yāns yānsas,

INDRE TILLFÖRLITLIG

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVSöder län
kyrkan.

TILLFÖRLITLIGT

hu stältninen va nä di fva te hwarhan, ja si dā va int allt
 lika, för si man haad mönna reda för say pau dān tien. män
 va dā vedett fint dau fva yspetta i bouapiana en ston för
 i shoal lia sam främstätt fälk ta imot bouapaatt ve hwar
 han i besaga dām in i hwarhan, ella sau hwar brudans paar
 o moa för o sen brigammens tys, i dānäst, brigammens
 paar o moa, o sen ätte sam di va nära anhörda te di sam
 shoal yfta say, i nä di giv i hwarhan stälde say yspitana
 say för i sen bouapaatt, i sau bouapiana, i alla fyra
 fäderna näst, i sen fälkett sam de va nära släkt, i di
 sam int va släkt alla sikt, ja si in i hwarhan dān va en sär-
 skilt bänk te bouapaatt, i deras betygning, i dā va närmast
 altarin, i deras fäderna i dān främste bänken int, i sen
 di övra sam di ved, män så alla ved va sau nära
 di haan hamma för te o si hur di har say it ve allt
 d v s allt apallen, om di titta pau prästen nä han vidde
 dām, för si dā va dā man ved si hur di har say it. —

Syön vid
vigselställen.

för si då va möet o ta tyda o marke av ve då
 tefällett för de som första say pau att, först skoll' man
 si om di tilla pau varann dan di stäld say framför
 prästen, för si yga di int då, pa si dan va då såhätt
 att int vänskapen läm jomhem lele länvaria, dan
 som marade möett hört för paugarna som prästen
 stäld te dan, dan skoll' bli so dan i hemmet mat
 sin marke, om då va han älla hon, som marade
 högt o hvätt, om honan tapade barmästtunen i
 skoll' dan di sto i viddes, si då va fallett då ska
 ya säga, för si dan va då bäst te o stå vartana i
 boatt i gae pau var sitt håll nå samma, för si då
 varskade om en svar fattidom som int lat vänta
 pau say, hade han glänt barmästtunen hemma, dan
 va då illa nå då, att han skoll' bli glämska i il-
 lach i sitt hem, i skoll' skölha alla fel som han yga,
 pau sitt husfalk i tyänara, i ina piar ella dräna.

ÖRE TILLFÖRLITLIGT

vägrade ståa sig te häne, om brudgommen eller bruden
 vore sig om o' titta sig te baka i kyrkan varslade då
 om att då skool man i di värvarande gästarna snat
 då i dau skool då snat bli samlin i jän m̃a samme
 gästarna, om brudgommen kom te o' tupa ringen i golvet
 dau kom skool lemna ifrau sig dän, då skool snat
 äbtenskapet uppläsa yem om läden, om prästen tit-
 trade fram de samlade gästarna i kyrkan m̃an kom
 lääst bönarna för brudparet, dau skool bruden bli
 frätkom i fän m̃anna bruden, viken i däm
 som först neste sig off från brudparen, dän skool
 först då, om nän kom te o' trampa på brudslöjan
 dau di gick ut ur kyrkan som att bruden fick stanna
 te, si dau skool kom fram svärt ve o' föa bruden,
 för si ine i kyrkan fick inen halla upp slöjan dän
 skool hanna lös ätte bruden te kom fram utom dö-
 ran, dau skool brudparet halla upp dän ätte bruden, -

TILFÖRLITLIGT

se föregående berättelse om brydningen vid kyrkan ef-
ter vigslen samt hemfärden och Likhvationsarna vid
bröllopsgården med mottagandet av brudparet o.s.v.

Vid middagen

Vid middagen

bröllofstartan var den färdig rätten som togs uti
anspråk, under stora högtidligheter övarlemnades
tartan till bruden som skär den första biten till
sin man och gav den åt honom, så var det brue-
dens egen tur att taga sig en lyfta, så stannade
tartan hos brudparet, medan skål dricks och tal
hölls av brudens far, och därefter av brudgammens
far. Här svarade bröllopsmannen med ett tacksam-
hetstal på brudparets vägnar för den uppvaktning
och heder som hamnat de nygifta till del, under
dått att spelemannen drog fram några pas-
sande melodier fortatte tartan krets runt,
från brudens mor till brudgammens, som delade

till sina män på samma sätt utav bröllops-
tan. Läräftar förtratte där bordet runt då alla
de övriga fick taga för sig äfter eget godtycke,
att bruden skulle geva sin man där första kiten
dät var en tyda på att man skulle se hur han
blev sinnad mot sin man under framtiden
var hon mycket färr och rask och gav honom
en stor kiti och övarlat till med ett växer leende
och skinnande och var hett uppsende mot honom
dä skulle han bli en god herre mot sin under
framtiden och en duggig kvinna uti sitt hem, män
var han lärmat, bakom sig, och listre och betra-
gen av ofärmiga och slapphet att skära bröllops-
tatan framför brudgästarna, då utdämle man
bruden för att bli en daggig husmor uti sitt hem
samt stå och ovaken mot sin man, dätta är en
gammal tyda, som har blivit vittnesvärd för sig.

TILLFÖRLITLIGT

slapphetens kvinna på brölloppets dag, ger hallsinnig
härlek och därtill behag, "var våra färfäders ordspråk"
efter brölloppstutan förenam de sedvanliga maträtter
uti olika mansammanar allt efter maträttens bestäm-
melser, dock skulle bruden bejudas först av alla
rätterna som förenam, utom sötastfädet som beju-
des åt brudgammen, nu skulle han sörvera åt sin
älskade och sedan sig själv, här var också tydligt att
ta, men det tycktes lidning att älskadammarna där ty-
dligt gick kvick och härligt, och det var så att brudgam-
men tog denna tydliga själv, där hade han fått
lära av sina fäder, d. v. s. att han skulle sig så vid
brudet, som att han föreställde att bli en god man,
brudgammen övarlevarade fädet till sin far som
sät mest som uti tur och ordning till brudens
far och till mor och svärmar för vidare fortäll-
ning till de övriga gästarna. brudet nu.

August Andersson berättar sin berättelse
 ja si nå nu meddan va övertöhad, si skool man
 te o dansa i ha de sedvanliga lewa fö say som man
 haude i ha, män si då alla raliosta nå som leu-
 an fua to ä hanta ut bruan, si då va ya int all-
 vara, fö si då va omgott i fövåg hu man skool
 yvra, fö le a si hu brögammen bar say at nå han
 jeh si då, fö si han veest int om hädäsa shäg-
 ytt, i dau huan bruan in genom en annan dö-
 i liddes grita, si då va en tyda man veel ha
 bäst, män veel si om han va glaa ve sin bruan
 han to att sau bant han bruan o trööt, na
 inte say, i sau skrangd han, sätt day ne breve
 min dia, to smat mitt tröstar, allolri mera du sha
 gräut, vännen din dän ha du här, han sha allti
 day föläuta, allti ha day hyärligt här, inte luvets sista
 tima, sau länne som vi leva här, ja sha day allti hålla här.

Skämt.

INDO
TILFÖRITLIGT

i si då svarade bruan mä sin fine röst & syön,
 nä man träffas sakt sakt byuan, handen åt en vän så
 här, hjärtat vishar sakt sakt, sakt sakt, brann te may så
 när så när, nu ha vi bliveth ett par yaran, och shad
 för allte våra då, i lita hlut som sola skina, sha
 hjärtats kärlek yära mä, och inen sha om hanna skel
 ya män dän endast lätta han, i ingen vakt på
 hela yaran, han ta ifrau may sin kärle mann,
 ya si då hela va bara ett litet skäg i lätta brägum
 men si hur enfaldia en kvinna va dän man va
 illaka matna, då va meninen att han int sho
 ol yära sau mäna utan allte övare mäna i hana
 hää, i sen velt man si hur sansad han haan va
 re ett taktigt tefäll dän han inventin velt om,
 för si vaura förfäda di veta alla de tyda i
 märke på allt som va, för si då ha deras fäder
 gjort, i samma sed haade man unner mina päymia, —

 INURE
TILLFÖRLITLIGT

Matriäcker.

ja si maträttarna då försom allt oliha mäs då
 då berode mest på maträtten, vichett sam van
 då bestående på ett bröllopsdå va dan förrst
 i dan siist, i därimellan haan di ha va di vell
 så nå sam fism då fism int va mäs dan, för si
 då va falia mat för en bra, i då fism in mam-
 ma på bratt unna hela bröllopsdå, om då rätt
 på varade en hel vich, för si haan fism int
 äpta nån sorts fism dan ginnen, för si då va pa-
 lett föra, för si dan fism då fösta braant fismarna
 i då va illant i på bot föra, i då ble ätte vichen
 fism sam häst, i van då al ja si då va mäett
 wäro då, för si du fism braant äulapsett i si
 då va fallett då, för si då ham på braant vissa
 tia på bynnett i inen haan yälpatt, då bara
 shak i slängd say som en al, i då ham natt i da
 hla i hätt på en tiem te bl ett varenda gän,

VINDRE TILLFÖRLITLIGT

i bota dā haon man int utan te o fān en al
 unner samme tiim i ye kaant au spāālv nayeibiten
 pau ny. i ne. i miltt i pōimen, i sau ye kaant te
 o dricka utāu spaatt sam nayeibiten va brohta i,
 i int fīch man ha harrakōtt hälla fō si dā va ohi
 fallett, fō att kaant lāad int o gau, si dā fīch hoppara
 rukhan i dā haon int botas nān gān, i fō dā fīch
 lint di rāttana va mā pau boatt, fō si haon shoal
 smaha pāu alla rāttana fāst, i ālla fīch man ha
 va mat man veel, brōllapsstōtan va den fāste
 rāttan, i brōllapsgrōten va dān siint rāttan pāu
 boatt, d w s. dā sam hōad huseitt te, fō si di inbyuna
 kvinna hōad mā say sīna fāninina, i dā va
 mōrt dā mā grōt o sōtst mā bahrar o mōtt annatt,
 mā guss gāuba, mān si utā allt shoal haon ta
 fō say fāst, sau att han va övrahapad mā gosaka, i
 alla haonada, niadi, o brachade say fō haon.

TILLFÖRLITLIGT

Systonsång i
slagan.

TILLFÖRLITLIGT

Systonsången bäddas i staretugan,
 ja si då va någe då som va rolett, för si alla shoal
 gälpa te mäs då, sau wänna som shoal ligga där, i
 dan dra man in rena halm från laan, i laa tyäht
 päre galvett mäs lahen i häatähe i fälla te parhöf
 i bädda in halm, si då va int frangan om finbiutä
 då va bara då att man shoal ha rolett, si då va
 bröllopp dan alla shoal va glän i ha sinna äptäy
 för say, för si alla shoal blaya in say i skämmel
 mäs li shoal te o lägga say, i si där bytt man yu
 huenfolm i to varans te o lige i yäant, i bläarna
 di blannade man ihop, sau att bröllopsmannen han
 hade oppraprin påu löm påu manen, inan wan
 fick stia opp, i dan fick man plichta där ene
 sättanshillingen ätte den anse för att man hade bytt
 huenfolm o blannatt ihop deras blädas, ja rolett
 va då i då va hälla int sau noga huo då gick te - -

di nätta, för si då va sau meningar, i bestämt mån-
 rana i mellem i förväg, sau att då int skool bli nå-
 ont utän, i sau holl di pän o byta huenfalm i to-
 i fyra nätta i blanna ihop bläarna, si då ble för-
 tyndst för bröllopsmannen då, för si han skool ha all
 plikhten, pän manana, int gick då sau te män
 unna hulas nå di hand sakenstana, män di lau yu
 lia voratt lau män si lau fick man in byta huen-
 falm utan att man suck say te då pän nattan i
 då yoa man noch nå då lau väl te män si då
 va int lävlett lau, män si brölopp va allt galett
 i tosett må tien, i si då skool va sau ella va
 då int brölopp, i då vvest brä huenfalm i hārana
 on att då skool gän sau då visett, i alla to då för-
 gatt både gifta i ogifta, o ya försäkra att inen
 förarada sau att, för si di fick noch va må lite
 var di gannar di va inkyuna sau bröloppshalas,

Föregående i
prästgården.

brudparätt skulle uppväntas av gästarna på margin
se föregående berättelse. ett bröllopp uti prästgården
ordnades sig på samma sätt som kyrkbröllopp. med
undantag av de förmålla hägtligheter som förekom
inom kyrkans område, pålytt av gästarna till präst-
gården var detsamma, först att inte alla fick kom-
ma in uti prästbostället, endast de män och kvin-
nor som stod uti närmast släktkap med brud-
parätt samt gumpilar och brudpigor. hemfärden hål-
ledes på samma sätt som vid kyrkbröllopp, uppvänt-
ningen vid hemkomsten gick uti samma förmålla
höga bitning som föregående, inom hus begagnade
man alldeles samma seder och bruk som vid kyrk-
bröllopp, hällningen på kvällen för brudparätt skedde
på samma sätt som föregående av onglammarna som
hade samlat sig. ärfarlar och brudstängar ordnades här
lika så som då kyrksigget ägde rum,

MINORE TILLFÖRLITLIGT

Vigsel i hemmet.

TILLFÖRLITLIGT

vigset uti brudens hem gick till på samma sätt
som de övriga, skillnaden blev där att brudparet
gick mer om de första höllningarna, före avskedet
och vid hemkomsten efter vigslen, när så förekom
mera och häftigare höllningar uti hemmet då vig-
len var färdig. då var det brudpigarnas tur
att ta emot bruden och bära henne fram och åter
tre gånger genom äppelträderna som var uppställda
mellan byggnaden och stora vägen, under tiden
spelade den strande man en bröllopsmarsch, i he-
lut och män uti trallande tonar, då brudpigarna
släppte bruden var det gästernas tur att taga
bruden och upprepa det samma, under detta gånge
var gästerna sysselsatta med att hissa och bära
brudgummen fram och åter på gården med
kraftiga horrasor och sång, och så bars brudpa-
ret in i den vackert pryddes vigselstaden

Sjöstens äng

Sedar och bruk i fästningen på brölloppet,
angående systeransängen för honom varje kväll liksom
hän samma kvinnor uti bädden för vännen
för honom icke. ty man gjorde systeransängen, betaldes
där. d. v. s. att man hade ambytet på kvinnan till
att ligga närmast för varje natt, vilket ut-
säger och bestämdes på kvällen under dansen för
än man gick till sängs, så hade man där seden
att de långvägade gästerna följde med de närbo-
ende hem för att logera hos hem. det var frutt
tillbud och betalades icke. män alla måste pröva
systeransängen uti bondens hem. och därfor beftes man
vid att besta sängplats, så att de som låg hos gran-
narna där ena natten, låg i systeransängen
den följande natten. på så sätt skiftades man
vid så att alla fick njuta av nöjet att ligga
uti systeransängen på bröllopsgården, alla fick dela samma nöje.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVSagens efter
vigseln.

angående brudparet, uppvaktades däm icke mer
än första morgonen efter vigslen. de övriga dagar-
na deltog såväl brud som brudgummer att visa
gästarna sin humanitet med att bejuda, bejda, niga,
i ströpa på fötterna för gästarna, på andra dagen
klädde såväl brud som brudgummer sig uti vanlig
högtidsdräkt och var uti alla lemar och påstod däm
andre gästarna lika, några varstet eller tyddar före-
man icke då uppvaktningdagen var öfver, d. v. s. då
man hade varit gifta en hel dag, bröllopsdagen
och följande dag hade bröllopsparet myhett att
taga sig vakt för man fick vara uti yäm spän-
ning med sina tanke och hålla sig på vakt
för att icke falla offer för all de närvarande som
gav aukt på brudparet uti alla sina förhåanden
så att man icke blev öfverhopad med tyddar stundom
myhett saflyga sådana som man lade fram för däm,